

РЕШЕНИЕ

№ 1717

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11019** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във връзка с чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, представлявано от И. И. Е. срещу Решение № ППН-01-495/2021 от 01.11.2022г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Заключение на КЗЛД, че не ставало ясно кои точно адреси на Х. С. П. се обработват и съхраняват, не било фактически обосновано. Дружеството обработвало и съхранявало данни както за адреса на топлоснабдения имот, така и за личния адрес на заявителя, обобщено наречени със събирателното название „адрес“ в кореспонденцията между страните. Същото се отнасяло и до извода на КЗЛД, че отговорите на „Топлофикация София“ ЕАД били непълни и бланкетни по отношение обема на личните данни на г-н П., които дружеството обработва - имейл, банкова сметка, имотното му състояние, социално - осигурителния му и трудов статус. С отговора си от 31.03.2022 г. „Топлофикация София“ ЕАД е уведомило Х. П., че разполага с данни по изп. дело № 671/2021 г. на ЧСИ Х.. Изхождайки от същността на едно изпълнително производство, дружеството разполагало с данни като банкова сметка, имотното състояние, социално - осигурителния му и трудов статус. Неизчерпателното им изброяване в случая не следвало да се приема като нарушение нито на ЗЗЛД, нито на ОРЗД. Що се отнасяло до имейл адреса, Х. С. П. го е посочил

в заявлението си за достъп до лични данни с вх. № Г-5070/24.03.2021 г., като е поискал отговор да му се изпрати на актуален електронен адрес. Действително в изготвения отговор не е посочен имейл като част от данните, които „Топлофикация София“ ЕАД обработва и съхранява, но това не означавало, че дружеството ги притежава и обработва неправомерно. По отношение на коригирането на личните данни, касаещи адреса му, видно от изпратения отговор от 31.03.2021 г., вписаният адрес е именно посоченият за актуален - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 8. Следователно можело да се направи извод, че данните, отнасящи се до адреса на Х. П. са коригирани и „Топлофикация София“ ЕАД на практика е изпълнила поставеното от него искане за корекция. В решението не се съдържаха определени реквизити, като описание на нарушението; датата и мястото, където е извършено то; обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както доказателствата, които го потвърждават. От диспозитива на решението за налагане на санкцията не ставало ясно, кои са законните разпоредби, които са били нарушени виновно и в какви времеви граници е извършено/извършвано нарушението. В тази връзка се оспорва и размера на наложената санкция, която не отговаряла на тежестта на нарушението, което представлявало и маловажен случай.

В проведеното открито съдебно заседание на 17.02.2023г. жалбоподателят е редовно призован и се представлява от юрк. Б. А., който поддържа изложеното в жалбата. Претендира за нейното уважаване и отмяна на административния акт, като допълнителни съображения са развити в писмени бележки от 20.02.2023г. Акцентира се, че не може да се установи налице ли е идентитет между проекта на решение по протокол № 33/07.09.2022г. и издаденото в последствие такова, доколкото самия проект на решение липсва в протокола от заседанието. Няма и възможност да се установят мотивите наложили вземането на едно или друго решение идентични ли са с тези изложени в писменото решение. Писменото решение трябвало само да преповтори мотивите, които са подтикнали колегиалния орган да вземе едно или друго решение, а не тепърва да ги създава. Постановвяваният акт на Комисията по същество е такъв с който се осъществява правораздаване, тъй като съдържа воля за налагане на санкция и за това следвало да бъде мотивиран. В процесния случай липсата на каквато и да е възможност за проверка на тези въпроси, касаещи начина на вземане на решението, мотивите които го обосновават и съответства ли волята обективизирана по време на заседанието на тази обективизираната в решението изцяло опорочавало административния акт. Накърнени били принципите на „законност“, защото било невъзможно да се установи коя цел на закона преследва постановения акт, както и на „истинност“, тъй като не можело да се прецени дали всички факти и доводи от значение за случая са взети предвид на заседанието на Комисията.

Ответникът – КЗЛД, редовно призована се представлява от юрк.Д. Г., която оспорва жалбата. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Х. С. П. не е депозирал писмен отговор-становище по оспорването, както и не се явява в проведеното заседание.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр.чл. 144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с рег. № ППН-01-495/28.06.2021г. /л. 67-л.76/, подадена от Х. С. П. срещу „Топлофикация София“ ЕАД.

Жалбоподателят уведомява, че на 24.03.2021 г. е подал заявление за достъп до лични данни, заведено в деловодството на администратора под рег. № Г-5070/24.03.2021 г. На 25.03.2021 г., на посочения в заявлението имейл адрес е получил отговор от „Топлофикация София“ ЕАД, изведен под рег. № Г-5070/25.03.2021г. Тъй като, отговорът съдържа непълноти относно вида и обема данни, които „администраторът съхранява, обработва и предоставя на трети лица, както и „неверни“ негови лични данни, жалбоподателят се възползвал от възможността да изпрати отговор до „Топлофикация София“ ЕАД, като във връзка с правата, които има по ОРЗД, посочил, че очаква отговор, съдържащ информация за всички категории негови лични данни, които дружеството съхранява и обработва. Поискано е и поправка на данните, за които е установил, че са неверни /адрес и телефон/, като отправя и искане да му бъде предоставена информация за всички трети лица, на които данните му са предоставени за обработване и за основанията за предоставянето им, както и изтриване/заличаване на същите. На 31.03.2021 г. е получил писмо, в което „Топлофикация София“ ЕАД е заявило, че поддържа изцяло „депозираното становище“. Същевременно, П. информира, че дружеството в това второ писмо, сочи и други източници на негови лични данни, както и че не били индивидуализират конкретни трети лица, които са получавали за обработване неговите лични данни. Жалбоподателят е изтъкнал, че искането за поправка на личните му данни е „изцяло игнорирано“, а на искането му за заличаване/изтриване на данни, счита, че е отговорено бланкетно, без да се държи сметка, че искането е направено по отношение на данни, които се съхраняват от администратора на основание негово съгласие за обработване, а не на законово изискване за това.

В нарушение на чл.15, §1 от ОРЗД, Х. С. П. твърди, че администраторът - както в първия, така и във втория отговор не е посочил всички негови лични данни, които съхранява и обработва, не е коригирало и актуализирало същите.

„Топлофикация София“ ЕАД, е информирана за образуваното административно производство. Изразява доводи в становище вх. № ППН-01-495#2/15.09.2021г. /л. 44-л.46/, че на дата 16.09.2003 г. , в Т. С.“ ЕАД е постъпило заявление-декларация рег. № 2739/16.03.2003 г., подадено от Х. П. за откриване на партида с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] абонатен № 212404, Доколкото жалбоподателят е собственик на топлоснабден имот, респ. клиент на топлинна енергия била налице облигационно-правна връзка при публично известни общи условия, личите му данни се обработвали на основание чл. 6, § 1, б. „б“ от ОРЗД. На 13.03.2019 г. в „Топлофикация София“ ЕАД е било получено заявление-декларация с вх. № Г-6256/13.03.2019 г., подадено от М. Г. за смяна на титуляр на сметка на партида № 212404 на същия адрес: [населено място],[жк], ул.“В. Д. С.“, [жилищен адрес] ведно с приложен нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, както и споразумителен протокол от 07.02.2019 г. между Х. П. и М. Г., приемо-предавателен протокол за предаване на владението на недвижим имот от 07.02.2019 г. Предвид изложените обстоятелства, от същата дата Х. П. не е клиент на

„Топлофикация София“ ЕАД, неговите лични данни не се обработват и са архивирани, но в зависимост от основаниято, срокът на съхранението им е различен, за което в отправените до него отговори, жалбоподателят е информиран. Според „Топлофикация София“ ЕАД, личните данни се съхранявали от дружеството за срок от 5 години от прекратяване на договора/отпадане на основаниято, въз основа на които данните са събрани първоначално и в случай, че договорните задължения са изпълнени. След изтичане на посочените срокове и в случай, че не съществува законово основание за продължаване на съхранението, информацията се унищожават. На заседание, проведено на 30.06.2022 г. /протокол № 27 – л. 119-120/, КЗЛД е приела, че жалбата на Х. С. П. срещу „Топлофикация“ ЕАД е допустима, конституирани са страните в производството и е определена дата- 07.09.2022г. за провеждане на открито заседание, за което са изпратени съобщения до страните /л.36-л.41/.

На 07.09.2022г. е проведено заседание на КЗЛД, на което жалбоподателят в производството – Х. С. П. е редовно уведомен, но не се явява и не се представлява /протокол № 33 от 07.09.2022 г. – л. 117-118/, а ответната страна - „Топлофикация София“ ЕАД, редовно уведомена, също не се представлява.

Взето е решение с четири гласа „за“ жалбата да бъде обявена за основателна /протокол № 33; л. 117-л.118/, като на чл. 58, § 2, б. „и“ от ОРЗД, на администратора „Топлофикация София“ ЕАД се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева. За нарушението по чл.12, § 3 във връзка с упражнените от Х. С. П. права е издадено разпореждане на „Топлофикация София“ ЕАД да предостави отговор на заявлението за коригиране.

Въз основа на горното е постановено Решение № ППН-01-495/2021 от 01.11.2022г. на КЗЛД, като са изложени подробни съображения, касаещи допустимостта и основателността на жалбата /л. 16-24/. Предвид констатираното нарушение, извършено от администратора на лични данни, на основание чл. 58, § 2, б. „и“ от ОРЗД, във връзка с чл. 83, § 5, б. „б“ от Общия регламент относно защитата на данните, е наложено на „Топлофикация София“ ЕАД, с адрес: [населено място], 1680, [улица] и ЕИК[ЕИК], административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева. На основание чл. 58, § 2, б. „в“ от ОРЗД, е издадено на „Топлофикация София“ ЕАД разпореждане за изпълнение исканията на субекта на данни за упражняване на правата му по чл. 15 и чл. 16 от Регламента и за отправяне до него на отговор на заявлението му за коригиране, както и пълен отговор за видовете и обхвата на обработваните за него лични данни, вкл. информация за основаниято за обработване на банковата му сметка.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е предявена срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на оспорващия, с оглед на което за него е налице правен интерес от отмяната му. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за обжалване, считано от 01.11.2022г. /чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД; чл. 149, ал. 1 АПК/.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД - председател и 4 членове/. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването, като следва да се съобрази и специалната норма на чл. 12 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА, приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД/, регламентираща валидността на решението, когато то може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни и го подписат. Съгласно чл. 11, ал. 4 от ПДКЗЛДНА „председателят или член на комисията, който не е съгласен с решение, го подписва с особено мнение“. Спазено е изискването за кворум, доколкото на проведените заседания присъстват председателят и още трима от членовете на Комисията /чл. 8, ал. 6 от ПДКЗЛДНА; протоколи № 27/29-30.06.2022г. и № 33/07.09.2022г./. Лицата, присъствали на съответните заседания, са положили подписите си под оспорваното решение, взето с изискуемото мнозинство (4 гласа „за“, 0 гласа „против“).

Предвид горното съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК за прогласяване на нищожността му.

На второ място, поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл.59, ал.2 АПК. Спазена е писмената форма, като в решението изрично е посочено правното основание и фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не се констатираха несъответствия или противоречия между мотивите и разпоредителната му част.

На трето място, съдът счита, че не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, предпоставка за отмяна на основание чл.168, ал.1 АПК във вр. чл.146, т.3 АПК.

Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, след сезиране на Комисията с жалба на 28.06.2021г, в която се твърди извършено нарушение на ЗЗЛД от страна на „Топлофикация София“ ЕАД.

С решение от проведено заседание, обективирано в протокол № 27/29-30.06.2022г, е прието, че жалбата е допустима, правилно са конституирани страните в производството и е проведено открито заседание на 07.09.2022г., което е приключило с разглеждането на спора по същество. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени събраните писмени доказателства. Правото на защита на жалбоподателя не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административния процес, който се е провел в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД, чл.34 и следващите от АПК и принципите - истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл.7, чл.8 и чл.12 от АПК/. След като на „Топлофикация София“ ЕАД е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е

осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси в пълен обем.

На четвърто място, административният акт е постановен в несъответствие с нормата на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Спорът не се предпоставя от евентуално незаконосъобразно обработване на лични данни, а от обстоятелството какво е било поведението на администратора на лични данни при осъществяване правото на Х. С. П. по чл. 37б ЗЗЛД.

На 24.03.2021 г. Х. С. П., в качеството му на субект на данни, е подал заявление до „Топлофикация София“ ЕАД съгласно чл. 37б ЗЗЛД /л. 33/, за да упражни правата си, като му бъде предоставена информация относно това кои негови лични данни се обработват, както и да бъде направена корекция на неверните данни, които се обработват. Впоследствие с ново заявление от 25.03.2021г. /л.82-л.83/, Х. С. П. е отправил искане да се коригират неговите адрес и телефонен номер, да му бъде предоставена информация за всички трети лица, на които са предоставени неговите лични данни и основанието за това, както и заличаване на личните му данни, обработването на които не се извършва, поради необходимост от спазване на законово задължение.

По подаденото заявление от администратора на лични данни е изготвен отговор рег. № Г-5070/25.03.2021г. /л. 58-60/, в който се посочва, че „Топлофикация София“ ЕАД разполага с лични данни в обем: три имена, ЕГН, адрес, телефон. Считано от 13.03.2019г. Х. С. П. не бил клиент на дружеството по отношение на топлоснабден имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] но неговите лични данни ще се съхраняват за срок от 5 години от прекратяване на основанието за първоначалното им обработване и в случай, че са изпълнени договорните задължения. Изготвен е и втори отговор /л.86-л.89/ от „Топлофикация София“ ЕАД, в който се обяснява, че дружеството разполага с трите имена, ЕГН, адрес и телефон на Х. С. П., кой е източникът на тези данни, посочено е основанието за обработването им до 13.03.2019г., на кои трети лица тези данни са разкрити /дружества, предоставящи куриерски услуги; дружеството извършващо дялово разпределение за топлоснабдения имот; дружеството, извършващо отпечатване на съобщенията за фактурираните суми за топлоснабдения имот; дружествата инкасиращи суми свързани с плащания/. Във връзка с искането за заличаване на личните данни на Х. С. П. е мотивирано становище, че независимо, че лицето не е клиент на „Топлофикация София“ ЕАД, личните му данни се съхраняват по силата на чл.38, ал.1 ДОПК за срок от 5 години от прекратяване на договора/отпадане на основанието, въз основа на което първоначално данните са били събрани и в случай, че са изпълнени договорните задължения. След изтичане на

този срок и ако, не съществува законово основание за продължаване съхранението на личните данни, информацията ще бъде унищожена.

Съгласно чл. 15, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и информацията, посочена от б. „а“ до б. „з“ – цели на обработване, категории лични данни и други. Съгласно чл. 15, § 3 от Регламент /ЕС/ 2016/679 „администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване. /../. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя в широко използвана електронна форма, освен ако субектът на данни не е поискал друго“.

Видно от данните по преписката, достъп до личните данни на субекта са предоставени от администратора. Обработват се личните данни на заинтересованата страна, като са посочени категориите лични данни. Уточняват се целта на обработването личните данни /осъществена продажба на топлинна енергия и реализиране събирането на неизплатени задължения по образувани гражданско и изпълнително дело/.

Съгласно чл. 21, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 „субектът на данните има право, по всяко време и на основания, свързани с неговата конкретна ситуация, на възражение срещу обработване на лични данни, отнасящи се до него, което се основава на член 6, параграф 1, буква д) или буква е), включително профилиране, основаващо се на посочените разпоредби. Администраторът прекратява обработването на личните данни, освен ако не докаже, че съществуват убедителни законови основания за обработването, които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни, или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. Съгласно чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 законосъобразно е обработване на лични данни, когато то е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. В конкретния случай се цели постигане на легитимните интереси на администратора, без да се доказва приоритет на интересите, правата и свободите на субекта на данни. Х. С. П. не е упражнил правото си на възражение, а администраторът е установил обработването на личните му данни, основаващо се на съществуващи до 13.03.2019г. облигационни правоотношения при потребление на топлинна енергия и реализиране правото на събиране на

дължимите парични задължения за имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес].

Не се споделя съображението на ответника, че от отговора на „Топлофикация София“ ЕАД не ставало ясно дали обработването на адреса на Х. С. П. се отнася до адреса на топлоснабдения имот или до постоянния/настоящ адрес на лицето. От съдържанието на отговора изх. № Г-5070/25.03.2021г. е повече от разбираемо и недвусмислено, че категорията лични данни- адрес се отнася до този на топлоснабдения имот, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес]. От второто писмо от дата 31.03.2021г. е очевидно, че се обработва и друг адрес /гр.С., [улица], ет.2, ап.8/, поради което правилно е отговорено от жалбоподателя, че се съхраняват данни- адрес на лицето, без да е било необходимо изрично да се уточнява, дали това е неговия постоянен/настоящ такъв или адреса на топлоснабденото жилище.

Съгласно чл.12, §3 от ОРЗД „Администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането“. Не на последно място чл.12, §4 ОРЗД гласи, че ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данни, администраторът го уведомява без забавяне и най-късно в срок от един месец от получаване на искането за причините да не предприеме действия и за възможността за подаване на жалба до надзорен орган и търсене на защита по съдебен ред.

Посочените разпоредби на ОРЗД разглеждат хипотезите на развитие на процедурата, която администраторът на лични данни трябва да изпълни във връзка с упражняване от субекта на правата по чл.15-чл.22 ОРЗД. Регламентът предписва незабавно активно поведение от страна на администратора, независимо дали са налице предпоставките за упражняване на права по чл.15- чл.22 ОРЗД, като по този начин се обезпечава постигане една от целите на ОРЗД - ефективна защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, което е обявено за тяхно е основно право съгласно чл.8, §1 от Хартата на основните права на Европейския съюз и чл.16, §1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Съдът приема, че „Топлофикация София“ ЕАД е изпълнило задълженията си като администратор на лични данни по повод подаденото по чл.37б ЗЗЛД заявление за упражняване на правата по чл. 15-21 от ОРЗД от Х. С. П.. Жалбоподателят е предоставил на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искането му, без ненужно забавяне и в едномесечния срок от получаване на искането /24.03.2021г./

Съгласно чл. 17, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от основанията, посочени в разпоредбата, сред които личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин, оттеглено е съгласието на субекта, субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, § 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, и други. В конкретния случай са упражнени правата на достъп до обработваните лични данни. Уточнено е от администратора, че основанието, на което се обработват личните данни, определя и срокът за тяхното съхранение, конкретизирано е 5 години от прекратяване на договора/отпадане на основанието, въз основа на което данните са събрани първоначално и в случай, че са изпълнени договорните задължения. „След изтичане на този срок и в случай, че не съществува законово основание за продължаване съхранението на личните Ви данни, информацията за Вас се унищожава“, е посочено още в отговора на „Топлофикация София“ ЕАД. Извън предмета на делото е съществуват ли към м.03.2021г. облигационни правоотношения между заинтересованата страна и администратора на лични данни, както и евентуална дължимост на възникналите въз основа на тях парични задължения, за които обстоятелства са представени писмени доказателства /л.95-л.105/.

Съгласно чл. 12, § 1, § 2 и § 3 от Регламент /ЕС/ 2016/679 „администраторът предприема необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация по членове 13 и 14 и на всякаква комуникация по членове 15—22 и член 34, която се отнася до обработването, на субекта на данните в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език, особено що се отнася до всяка информация, конкретно насочена към деца /.../. Администраторът съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22 /.../. Администраторът предоставя на субекта на данни информацията относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. /.../“.

Видно от гореизложените факти, администраторът на лични данни е

предприел необходимите мерки за предоставяне на информация на субекта на лични данни и осъществяване на комуникация с него в достъпна форма, на ясен и разбираем език, съдействал е за упражняването правата, при това своевременно, без ненужно забавяне и в срок от един месец от получаването на искането. В отговора си дружеството е осигурило достъп до личните данни на Х. С. П., които в действителност са били обработвани, дало е отговор и на възражението и искането за заличаването им, както и на кои трети лица същите са били предоставяни. За съставомерността на формалното нарушение по чл.12, §3 от ОРЗД /„непроизнасяне в срок“/, така както го е квалифицирала КЗЛД е от значение единствено дали, администраторът е предоставил на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с неговото искане и то във визирия срок. Това задължение е било изпълнено от жалбоподателя двукратно /на 25.03.2021г. и 31.03.2021г./, а дали информацията е непълна, респ. дали личните данни на Х. С. П. /адрес и телефон/ са неточни е без правно значение за настоящи спор. Няма формиран отказ заявителят Х. С. П. да получи достъп до данни във форма, която да му позволява да се запознае с тях и да провери дали те са коректни и дали се обработват в съответствие с ОРЗД, а от друга страна му е гарантирана възможността да упражни впоследствие и други права, защитени от Регламента.

На нарушението/нарушенията не е дадена правна квалификация по чл.16 ОРЗД или по чл.12, § 4 ОРЗД, за да се изследва обстоятелството дали администраторът е коригирал без ненужно забавяне неточните лични данни, свързани с адреса и телефонния номер на Х. С. П., респ. да се допълни търсената информация, както неправилно е прието в мотивите на решението. Ако ответникът е считал, че са извършени повече от едно нарушения, то е следвало изрично да ги установи, да формулира поотделно изпълнителните деяния, и най-вече да наложи имуществени санкции за всяко едно от тях. Ако КЗДЛ е преценила, че с едно деяние са извършени няколко нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, безусловно е било необходимо това да се уточни, ясно да се отбележи и респ. да се упражнят корективните правомощия по чл.58, §2 ОРЗД поотделно за всяко едно от тях. В случая е прието, че е извършено единствено нарушение на чл.12, §3 от ОРЗД, но не и такова/такива по чл.16 или чл.12, § 4 ОРЗД, за което/които е определена ПАМ по чл.58, § 2, б.„в“ ОРЗД. Като допълнение, очевидно е също, че личните данни на страната /адрес/ са били поправени, защото видно от писмото от 31.03.2021г. /л.86-л.89/, в титулната част на същото вече е посочен нов адрес /съгласно заявлението от 25.03.2021г., л.82-л.83/,

а именно: [населено място], [улица], ет.2, ап.8.

„В съдебното производство разпределянето на доказателствената тежест между страните е уредено в чл. 170, ал. 1 АПК. По силата на цитираната разпоредба административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Разпределението на „тежестта на доказване“ /onus probandi/ следва непосредствено от материалноправните норми. Те сочат както правнорелевантните факти, така и спрямо кои лица възникват техните правни последици. /.../. Следва да се отбележи, че тежестта за доказване не е задължение да се представят доказателства, а е въпрос за последиците от недоказването. Съдът основава изводите си за правно и доказателствено релевантните факти върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, която носи доказателствена тежест относно тези факти, или от противната страната. В тази връзка съобразно регламентацията в чл. 153 и сл. ГПК, респ. чл. 171, ал. 1 и ал. 2 АПК, и административният орган, и оспорващият могат да представят доказателствата, с които разполагат за обосноваване на защитната си теза, стига те да са относими и допустими“ /Тълкувателно решение № 3 от 29.03.2021 г. по тълк. дело № 1/2019 г., ОСС на ВАС, I и II колегия/. В резултат от дадените от съда указания административният орган не е успял да докаже по безпротиворечив начин, че „Топлофикация София“ ЕАД е извършило нарушението по чл.12, § 3 от ОРЗД, поради което и неправилно по отношение на него са приложени мерките по чл.58, § 2, б.“и“ и б“в“ ОРЗД.

В заключение, жалбата срещу Решение № ППН-01-495/2021 от 01.11.2022г. на Комисията за защита на личните данни следва да бъде уважена, тъй като се констатира основанието по чл.146, т.4 АПК за незаконосъобразност на този акт.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, *Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,*

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ *Решение № ППН-01-495/2021 от 01.11.2022г.* на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, по жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. И. Е..

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата в размер от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 от АПК.

Съдия: